

Сура ел-Хумезе

Свещената сура ел-Хумезе е низпослана в озарената Мекка. Причина за нея са били неустрашимите прояви на езичниците. По принцип сура ел-Хумезе се отнася до случаите, когато в дадено общество силните и заможните ги оправдават, макар че са несправедливи, а слабите и безсилните, макар че са праведни нямат никаква цена. При анализирането на айетите от сурата, ще засегнем по-специално тази страна, след което да ги коментираме накратко:

«Горко на всеки клеветник - хулител» (ел-Хумезе, 1). Хумезе е този, който говори за недостатъците на различните хора, за да нарани достойнството им. Най-важната особеност на онези хора, за които се говори в айета, е злословието – да се говорят неща зад гърба на събрата вярващ, които не биха му се харесали. По израза на Корана злословието -гъйбетъг- е равносилно да се изядат месата на мъртвия събрат. Злословието категорично е забранено, освен в случаите, когато хората се оплакват от насието и думите, изказани за „известните повели“ на Аллах.

Втората особеност на този тип хора е, че непрекъснато търсят недостатъците и опозоряващите страни на другите. Едно от имената на Аллах Те-аля е Сетгар, което означава „скриващ и неразкриващ греховете“. Ако сте обърнали внимание в Корана, когато се говори за предшините, извън онези, които са водели открито разгулен живот, нашият Създател не споменава имената на много народи. Трябва обаче да изтъкнем, че в днешното ни общество греховете от рода на търсе-

не на недостатъците и опозоряващите страни на хората, са твърде широко разпространени.

Третата особеност на този тип хора е да изкривяват лицата си и да се присмиват на физическите недостатъци; подиграват се, иронизират и по този начин размиват останалите. Те изобщо не се интересуват от факта, че се уронва авторитета на човека и се нанасява достойнството му.

Ако се вгледаме внимателно в нещата, ще видим, че Свещеният Коран ни говори за една много сериозна рана в общественния живот. Защото злословието и търсенето на опозоряващите страни на хората, поставя на дневен ред и една друга болест: клюкарството, доносничеството и клеветничеството, които продължават тайно да разяждат обществото и живота ни. Колко много приятелства и добросъседски отношения са провалени, колко семейни огнища са разрушени поради тези болни хора!

По-нататък следва айета: „...който трупа богатство и все го брои! Смята, че неговото богатство ще го увековечи.“ (ел-Хумезе, 2-3)

Богатството е едно от най-важните неща, които подлагат на изпитание хората. Мнозина като Карун са погинали като се надявали на имуществото си. Най-важната причина мекканските езичници да не се доверят на нашия Пейгамбер /с.а.с./ е тяхната надежда, че имуществото им ще ги спаси. А никога не трябва да се забравя, че земното богатство е преходно.

Следващият тип хора са скъперниците, които трупат имот. Такива обичат да унижават останалите, като

се осланят на благополучието, което са постигнали чрез имота си и се гордеят с него. Една от най-важните особености на вярващия е да благодари за благата, с които Аллах го е възнаградил и да задела от тях за богоугодни дела.

Тези, които се надяват на имота си и мислят, че ще живеят вечно, трябва да знаят, че техният край също така е смъртта. Не само, че имотът им няма да ги спаси, но няма да могат и да се възползват от него във вечния си живот.

«Ще бъде хвърлен в трошилото. (трошилото е Адът, който чупи всичко хвърлено в него). А откъде да знаеш ти какво е трошилото?» (ел-Хумезе, 5)

Не е възможно човек да знае що е това трошило. Той може да го научи само по описанието на Аллах.

«То е разпаленият огън на Аллах.» (ел-Хумезе, 6)

Така Всевишният Аллах известява на вярващите: „Хутаме е разпаленият огън на Аллах.“ Той е сътворен с мощта на Аллах и никога няма да угасне. Това е кът от ада, където ще обитават хората от горепосочените типове и където ще изпитат огромно страдание.

„...който прониква до сърцата.“ (ел-Хумезе, 7)

Огънят на Хутаме е толкова силен, че ще проникне до сърцата им и ще погуби онези, които са заслужили да бъдат измъчени. Знае се, че сърцето е най-чувствителният орган на човешкото тяло. Според пояснението, което дава Пейгамбера ни, ако сърцето е редовно и вярно, то и тялото следва своя верен път. Ако сърцето не е редовно, то и човекът е на погрешен път.

Нека за миг си представим едно сърце, което силно въздейства върху органите, да бъде осъдено да гори в огъня на ада. Колко строго ще бъдат осъдени притежателите на подобни сърца!

«И няма съмнение, че той ще бъде затворен над тях и закрепен на високи стълбове». (ел-Хумезе, 8-9)

Огънят на Хутаме ще обхване от всички страни телата на достойните за изтезания и мъчения. Вече няма да е възможно да се освободят от тези теглила. Нито силите им, нито пък имота и имуществото им, с което се хвалеха на света, възгордяваха се и се отнасяха снизходително към хората, ще може да ги спаси. Няма да могат и да се опитат да избягат, защото ще бъдат завързани за огнени стълбове.